

A Krisztusban nincs lúzer. De elmulasztott esély van

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írott első levele 9. fejezete a 24.-től a 27. verseiben a következőképpen: „Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek. Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant. Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág, hanem megsanyargatom és engedelmessé teszem a testemet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre.” – Urunk! Mi sokszor belefáradunk a küzdelembe – vagy küzdünk nagyon is, csak éppen a célunk rossz. Kérünk, mutasd meg nekünk a Te utadat és add meg hozzá a Te erődöt – igéd erejével. Ámen.

Kedves Testvéreim!

Korinthosz volt az ókor Las Vegasa. Korinthoszban volt a „big money”. Szerencsejátékok, szórakozás, prostitúció. **Színház volt az egész világ.** Korinthosz mellett voltak az olimpia utáni második legfontosabb iszthmoszi játékok is. Ne gondoljunk itt azonban a mai olimpiákra: a legfontosabb versenyszámok a kocsihajtás, a pankráció, a wrestling és a fémdudorokkal ellátott bőrkesztyűvel végzett bokszt voltak – némi poézis-versennyel színesítve. **Pál apostol elsőként azt kéri a korinthusi gyülekezet tagjaitól, hogy a nézőtérrel menjenek le a küzdőterre. Ne ócsároljunk, vagy éljenezzünk – hanem csináljuk magunk.**

„Menjünk le a nézőtérrel a küzdőterre??” – kérdezhetitek erre, jogosan – „De hát, amióta az eszünket tudjuk, ott vagyunk! Hát mi már a bölcsődébe is felvételiztünk! Utána gürcöltünk azért, hogy bejuthassunk az oviba, az alsóba, a felsőbe, a gimibe, az egyetemre... Az egyetemen meg vért izzadunk minden vizsgára...” Utána jön a verseny az állásokért, a megélhetésért, a gyerekek jólétéért, az egészségügyi ellátásokért, a tisztaságért – és folytathatnánk... „Nem elég ez neked?? Méghogy színház az egész világ! Lóverseny az egész világ! Vágta – életre-halálra.”

Pál apostol nem földi versenyről beszélt. Nem olyan verseny ez, ahol elhervadó koszorúkat, ahol földi javakat osztogatnak. Erről szólt már a bevezető zsoltár is: aki földi dicsőségre vágyik – azt Isten megalázza. Erről szólt Jeremiás oltár előtti igéje: aki dicsekedni akar, ne a bölcsességével, az erejével, vagy a gazdagságával dicsekedjen, hanem azzal, hogy érti és tudja Istenről, hogy Ő a szerető Ura (Jer 9,22-23).

Olyan verseny Pál apostol versenye, amelyik nem mások ellen, hanem másokért folyik. Úgy, mint az a sokat emlegetett paralimpiai száz méteres futás, ahol az egyik versenyző elesett, és sírni kezdett. Ahogy ezt a többiek észrevették, visszafordultak, odamentek, és vigasztalni kezdték. Majd felsegítették, és kart karba öltve, együtt mentek be a célba a bicegő társukkal. Az egész csapat aranyérmes lett. Pontosan úgy, ahogyan az oltár előtti igében hallottuk a gazdától, azaz Istentől: „Én pedig az utolsónak is annyit akarok adni, amennyit neked” (Mt 20,14b).

Olyan verseny Pál apostol versenye, ahol hervadhatatlan koszorút osztanak. Mi ez a hervadhatatlan koszorú? „Az igazság koronája, amelyet megad az Úr mindazoknak, akik várva várják az ő megjelenését” (2Tim 4,8). Ahogyan Jézus mondja a Jelenések könyvében a szmirnai gyülekezetnek: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját” (Jel 2,10b).

Olyan verseny Pál apostol versenye, ahol nem a mi erőfeszítéseink hozzák meg a hervadhatatlan koszorút, az élet koronáját, hanem Isten kegyelme adja azt meg nekünk, ingyen. Ahogyan a Rómaiakhoz írott levélben olvashatjuk: Isten irgalma „nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené” (Róm 9,16) Kiknek a számára? Mindazoknak, akik várva várják az Úr megjelenését, akik hűek mindhalálig.

Hát akkor ezen a Pál furcsa versenyén versenyezni nem is kell... Dehogynem! Csakhogy nem másokkal kell versenyezni, hanem saját magunkkal. Le kell győzni azt a saját magunkat, amelyik a ma megkapható és elérhető jutalom híján nem akar nagy erőfeszítést tenni. Le kell győzni a bűneinket is. Nem a bűneink elleni küzdelemmel, hanem a Jézusra hagyatkozással. Pál apostol versenye olyan verseny, ahol „kárba veszni hagytam és szemétnek ítélttem mindent, hogy a Krisztust megnyerjem” (Fil 3,8b). Ez a verseny olyan, ahol „egyed teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Fil 3,4)

Ezért tudok úgy futni, mint aki előtt nem bizonytalan a cél (1Kor 9,26). Ahhoz azonban, hogy kitartóan fussak, és haladjak azon úton, amely Isten mennyei elhívása – jó kondícióban kell lennem. Azaz: edzenem kell magamat. A görög olimpiák résztvevői esküt tettek arra, hogy legalább tíz hónapig edzettek a verseny előtt. **Nekünk is meg kell szerezni a kellő állóképességünket, a mi olimpiánkhoz, az élethez.** Ez az állóképesség mi jelenlegi életszakaszunkban sokszor inkább ülőképesség... A türelmes tanuláshoz Sitzfleisch – azaz fenékizom kell. Ahogyan mondani szokás: be kell seggelni az anyagot... Sokszor olyan dolgokat kell alaposan megtanulnunk, amelyeknek bizony sok hasznát nem vesszük később. Miért jó a kitartás a hiábavaló tanulásban is? Mert olyan, mint a kártyázás. A lebergi Wolf rabbinak bepanaszoltak néhány embert, akik éjjel-nappal kártyáztak. – „Nagyszerű!” – tapsolt erre Wolf rabbi. „Már megtanulták a virrasztást és az állhatatosságot. Most már csak meg kell térniük.” Használjuk mi is a jóra azt a türelmet és kitartást, amelyet a tanulásban szereztünk. Türellemmel és kitartással szeressük embertársainkat, családunkat – akármi is történjen velük és velünk.

Itt érkezünk el az igeszakaszunk befejező részéhez. Ez a szakasz töprengést okozott sokaknak. Megsanyargatom és engedelmessé teszem a testemet – írja Pál – hogy ne legyek alkalmatlan a küzdelemre (1Kor 9,27). Mit jelent itt az alkalmatlanság? Azt jelentené, hogy Pál apostol félt volna attól, hogy nem üdvözül? **Ha nem küzdünk elég keményen, akkor lúzerek leszünk?** Az örök kárhozát tavából nézhetjük, ahogyan mások bemasíroznak a Paradicsomba? Nem, kedves testvéreim. A Krisztusban nincs lúzer. Aki várva várja Jézus megjelenését (azaz nem rettegve várja, hanem reménységgel és örömmel várja...) az el fogja nyerni az élet koronáját.

Az élet koronájához azonban nagyon sok földi út vezet. Némelyik egyenesebb. Némelyik pedig kanyargósabb. Ézsau nem maradt elsőszülött. Saul nem maradt felkent király. Mózes nem jutott be a Kánaán földjére. Isten félreteheti az embert, és mással végeztetheti el a számára kedves és igazán fontos feladatot. **A Krisztusban nincs lúzer – de elmulasztott esély van.**

Erről írta Pál apostol ugyanebben a levelében kicsit korábban e mondatokat: „más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, aki Jézus Krisztus. Azt pedig, hogy ki mit épít erre az alapra: aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát vagy szalmát, azt ... a tűz fogja próbára tenni. Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad – jutalmat fog kapni; de ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga megmenekül ugyan, de úgy, mint aki tűzön ment át” (1Kor 3,11-15). Azaz: akkor, ha nem vállaljuk azokat a nehézségeket, amelyeket a mai nap ad, attól még eljutunk az üdvösséghez, de higgyük el, hogy az életünk – később – fog adni más nehézségeket ezek helyett. Érdemes tehát – ami mögöttünk van, azt elfelejtve, ami pedig előttünk van, annak nekifeszülve futni egyenest a cél felé (Fil 3,4).

Egyvalamit azonban nem szabad tennünk. Nem szabad feladnunk a versenyt. Végig kell futnunk a távot. „Aki mindvégig kitart – az üdvözülni.” (Mt 10,22) 2012-ben, a londoni paralimpia százméteres síkfutásában a nagy favorit, a brazil Yohansson Nascimento a legjobb idővel jutott a döntőbe. A döntőben elesett. Majd sírva felkelt, és erős zúzóadásokkal, nagy fájdalommal elkezdett sántikálni a cél felé. Óriási erőfeszítését nyolcvanezer örjögő néző segítette. Sikerült. Nascimento másfél perc múlva beért a célba.

Kedves Testvéreim! Böjtre készülünk. Kezdjünk el tehát edzeni! **Szálljunk be teljes szívvel abba a versenybe, amelyet úgy hívnak, hogy – élet. Van tétje az életünknek. Csakhogy ez a tét nem a mi földi boldogulásunk, hanem a mások boldogulása és hite – általunk. Ebben a versenyben nincs vesztes, mert a mi Urunk és Istenünk az utolsónak is annyit akar adni, mint az elsőnek. De fontos az, hogy végigfussuk a távot szeretetben – és segítsünk ebben másokat is. Így legyen! Ámen.**